

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoCsp/17/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123200987
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3123200987.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Sopkovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a Mgr. Stanislavy Kollárovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. D. XXX, C. D., zastúpeného: Advokát CIBULKA, s.r.o, so sídlom Hodžova 1488/53, Trenčín, IČO: 55 673 121, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752 zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 27Csp/6/2023-98 zo dňa 16. októbra 2024 v spojení s opravným uznesením č. k. 27Csp/6/2023-139 zo dňa 29. mája 2025, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobcovi proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 114,96 eur do 3 dní a žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72 %.
2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že žalovaný nie je oprávnený domáhať sa voči žalobcovi práva na zrážky zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) Dižníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.01.2011, zabezpečujúcu pohľadávku žalovanej zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a v súvislosti s ňou, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným, ako aj vydania bezdôvodného obohatenia v sume 320 eur, a to z dôvodu, že doposiaľ vykonané zrážky zo mzdy v celkovej výške 320 eur sú neoprávnené, pretože sú založené na neplatnej Dohode o zrážkach zo mzdy a teda žalovaný sa bezdôvodne obohatil. O tejto žalobe rozhodol súd rozsudkom sp. zn. 27Csp/6/2023 zo dňa 22.09.2023 tak, že výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) Dižníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.01.2011, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným k Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.01.2011, na výkon zrážok zo mzdy žalobcu, výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 114,96 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, výrokom III. vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a výrokom IV. rozhodol o trovách konania tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v

rozsahu 72 %. Na základe odvolania žalovaného čo do výrokov II. a IV. odvolací súd uznesením sp. zn. 8CoCsp/4/2024 zo dňa 08.02.2024 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. a IV. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V časti výrokov I. a III. rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť dňa 31.10.2023.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že po podanom odvolaní zostala predmetom konania už len časť nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 114,96 eur.

Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca v pozícii dlžníka a žalovaný v pozícii veriteľa uzatvorili zmluvu o revolvingovom úvere, ktorú mal žalobca podpísať dňa 01.01.2011 a žalovaný dňa 14.01.2011. Podľa bodu 5 predmetnej zmluvy dlžník žiadal veriteľa

o poskytnutie úveru v celkovej sume 1.500 eur, ktorý mal splácať v 42 pravidelných mesačných splátkach, splatných 4. deň v mesiaci, v sume 80,37 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola vyčíslená v sume 3.375,54 eur, predpokladaná RPMN za úveru bola 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, pri priemernej RPMN 44,57 %. Poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri revolvingu 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu: 63,32 %, RPMN revolvingu: 76,21 %. V bode 6 údaje o schválenom úvere vyplýva, že táto časť mala byť vypísaná až dodatočne. Poskytnutá čiastka úveru je v sume 1.500 eur, počet splátok: 42, splatné v 6. deň v mesiaci, mesačná splátka 80,37 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť bola vyčíslená v sume 3.375,54 eur, predpokladaná RPMN za úveru bola 66,02 %, ročná úroková sadzba úveru

70,01 %, pri priemernej RPMN 44,57 %. Poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri revolvingu 1.928,88 eur, predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu: 70,01 %, RPMN revolvingu: 76,21 %, ročná úroková sadzba úrokov

z omeškania: 9 %. Spolu so zmluvou o úvere uzatvorili žalobca a žalovaný dohodu o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXX. Súd zistil, že túto uzatvoril žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ. Zo strany dlžníka bola podpísaná dňa 01.01.2011, zo strany veriteľa dňa 14.01.2011. Žalobca na predmetný úver uhradil za obdobie od 10.01.2011 do 09.02.2023 sumu

1.614,96 eur. Žiadosťou o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 30.08.2022 E.

F. E., ktorá požiadala v mene veriteľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., zamestnávateľa žalobcu (C. - G., F.) o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu ako dlžníka a to až do úplného splatenia dlhu do výšky 4.981,16 eur k 15.08.2017, a to s poukazom na uzatvorenú Dohodu o zrážkach zo mzdy. Ako variabilný symbol bol uvedený: XXXXXXXXXX. Žalobcovi boli v mesiacoch september 2022 až december 2022 vykonané jeho zamestnávateľom celkovo štyri zrážky zo mzdy v sume 80 eur, t. j. spolu 320 eur.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, c/ § 9 ods. 1, § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 451 ods. 1, 2, § 53 ods. 9, § 565, § 517 ods. 2, § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka. Vychádzal z obrany žalovaného, ktorá spočívala v tvrdeniach, že úhrady vo výške 320 eur nie sú bezdôvodným obohatením, pretože len suma úroku z omeškania z dôvodu porušenia povinnosti splácať istinu za celé obdobie omeškania dosiahla čiastku 466,58 eur. Suma úroku z omeškania 466,58 eur bola uhradená čiastočne, časťou z platby zo dňa 10.01.2023 v sume 34,96 eur. Suma 320 eur ako bezdôvodné obohatenie tak podľa žalovaného nemôže byť posúdená a označená. Žalobca rozporoval jednak správnosť vyčíslenia úrokov z omeškania, keďže nemal vedomosť o tom, že by došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a zároveň namietal premlčanie tohto nároku žalovaného, nakoľko príslušenstvo pohľadávky sa premlčuje spolu s istinou. Súd prvej inštancie si od žalovaného v tejto súvislosti vyžiadal ďalšie skutkové tvrdenia a listinné dôkazy preukazujúce kedy a na základe akého právneho úkonu došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti predmetného úveru. Žalovaný

v oznámení zo dňa 22.05.2024 uviedol, že žalobca bol na možnosť zosplatenia upozornený listom zo dňa 19.07.2011, tento mu bol doručený dňa 25.07.2011. Ďalej uviedol, že Občiansky zákonník a ani iný zákon v relevantnom čase nevyžadoval samostatnú listinu o zosplatení, túto funkciu plní podanie žaloby o zaplatenie dlžnej sumy a výzva na zaplatenie celého dlhu. Žalobca bol vyzvaný na zaplatenie výzvou zo dňa 12.08.2011 a následne žalobou

v rozhodcovskom konaní sp. zn. 42/12/12-SAS. Predmetné výzvy ani rozhodcovskú žalobu či rozsudok v konaní nedoložil. Súd prvej inštancie sa v tomto zmysle s argumentáciou žalovaného nestotožnil. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje na to, že § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti je toto ustanovenie tzv. lex specialis k § 565 druhá veta

Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. V prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom sa stali zročnými aj ďalšie splátky. Zo systematického zaradenia ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565

v Občianskom zákonníku ako aj z ich logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne dva úkony, ktoré úkony musia byť pre možnosť mimoriadneho zosplatnenia dlhu uskutočnené, pričom tieto úkony musia byť adresné a určité. Prvým úkonom je výzva v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, keď z predmetných úkonov musí byť jednoznačné, vo vzťahu ku ktorej splátke úveru výzva a zosplatnenie úveru smeruje. Žalovaný na dopyt súdu síce predložil listinu označenú ako Oznámenie o zosplatnení zo dňa 19.07.2011, ktorou žalovaný oznámil žalobcovi, že je ku dňu vypracovania oznámenia v omeškaní s úhradou splátok č. 3, 4 a 5, ktoré je povinný uhrádzať ako dlžník podľa zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXXXXXXXXX, avšak túto súd posúdil ako výzvu na zaplatenie omeškaných splátok spojenú s upozornením, že ak nedôjde

k úhrade, žalovaný ako veriteľ môže pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru.

V tomto konaní sa potom žalovanému žiadnym spôsobom nepodarilo preukázať, že došlo

k platnému zosplatneniu predmetného úveru, naopak, samotný žalovaný uviedol, že takúto listinu nevyhotovil a jej funkciu mali plniť iné listiny, ktoré v konaní ani nedoložil. Súd preto uzavrel, že v prípade úveru poskytnutého žalobcovi nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Spotrebiteľovi musí byť z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru jednoznačne určiteľné (zrejmé), pre nezaplatenie ktorej splátky úveru chce veriteľ dlh zosplatniť, resp. ho zosplatniť. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel

k záveru, že v prípade úveru poskytnutého žalobcovi nedošlo k platnému zosplatneniu úveru a žalobcovi plynuli prípadné úroky z omeškania odo dňa splatnosti jednotlivých splátok úveru. V zmysle zmluvy uzatvorenej medzi sporovými stranami dňa 14.01.2011 bola poskytnutá čiastka úveru v sume 1.500 eur, počet splátok: 42, splatné v 6. deň v mesiaci, mesačná splátka 80,37 eur. Prvá splátka úveru bola splatná dňa 06.02.2011 a posledná dňa 06.07.2014. Nakoľko dlžník neplnil splátky žalovanému riadne a včas, vznikol žalovanému ako veriteľovi nárok na úroky z omeškania pri každej z omeškaných splátok. Podľa § 121 ods. 3 príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Právo na zaplatenie úroku a úroku z omeškania, ako príslušenstvo pohľadávky, sa premlčuje v štandardnom režime podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Úroky z omeškania

v prípade poslednej zo 42 splátok úveru sa premlčali v trojročnej premlčacej dobe dňa 07.07.2017, a k tomuto dňu boli preto premlčané už aj všetky predchádzajúce úroky

z omeškania. Preto súd posúdil obranu žalovaného ako neúčinnú a sumu vo výške 114,96 eur považoval za bezdôvodné obohatenie sa na strane žalovaného na úkor žalobcu a zaviazal žalovaného k úhrade tejto sumy. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalobca bol s ohľadom na výsledok sporu v konaní úspešnou stranou. V prvej časti žalobného návrhu (určenie povinnosti žalovaného zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy) bol žalobca úspešný na 100 %. V druhej časti žalobného návrhu žalobcu, bol úspešnejšou stranou žalovaný, nakoľko úspech žalobcu, ktorý sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia v sume 320 eur a súd mu priznal 116,96 eur, predstavuje 36 %. Úspech žalovaného v tejto časti predstavuje 64 % a pomer úspechu a neúspechu je 28 %

v prospech žalovaného. Celkovo tak súd priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi

v rozsahu 72 % (100-28). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný a namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho výkladu ustanovení Občianskeho zákonníka

o tom, kedy a ako dochádza k zosplatneniu úveru a z nesprávneho výkladu zákona o tom, že prijatie premlčaného dlhu je bezdôvodným obohatením. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nikdy nevyžadovalo ani nevyžaduje 2 úkony na to, aby boli splnené podmienky pre uplatnenie práva veriteľa požadovať úhradu všetkých splátok. Podľa citovaného ustanovenia na to, aby mohol veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka musí spraviť oznámenie - vopred aspoň 15 dní -, že toto právo uplatní. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žiadne dva úkony veriteľa nevyžaduje.

Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a jeho stabilný výklad uvádzajú, že uplatnenie tohto práva sa môže udiť aj podaním žaloby. Ak súd prvej inštancie vychádzal zo záveru, že neboli splnené podmienky na platne a riadne zosplatnenie splátok úveru, jeho závery sú závermi nesprávnymi. Pokiaľ súd vychádza z nesprávneho zosplatnenia úveru nie je zrejmé, prečo vyčíslený úrok z omeškania neposúdil ako vyčíslenie tohto nároku pre omeškanie s úhradou splátok. Druhým nesprávnym záverom súdu je to, že prijaté plnenia priradené k neuhradenému nároku na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré vznikli z dôvodu nesplácania dlhu žalobcom majú byť bezdôvodným obohatením. Tento záver súd po právnej stránke vôbec nevysvetlil. Poukázal na to, že podľa § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. Z tohto dôvodu je odôvodnenie napadnutého rozsudku a jeho výrok nezákonný a nedôvodný. Súd svojím postupom legitimizuje porušenie zmluvných povinností zo strany dlžníka len preto, lebo mu priznáva postavenie spotrebiteľa.

6. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne vyjadril tak, že navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Na platné mimoriadne zosplatnenie úveru sa jednoznačne vyžadujú dva právne úkony. V rámci prvého právneho úkonu je veriteľ povinný pred zosplatnením úveru spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní upozorniť na výkon tohto práva, pričom právo na jednorazové zosplatnenie úveru má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Druhý právny úkon je samotné zosplatnenie úveru, ktoré nadobudne účinky doručením do dispozičnej sféry adresáta. Aj s ohľadom na uvedenú lehotu nie je možné vykonať oba úkony naraz. Pokiaľ žalovaný poukazoval na žalobu v rozhodcovskom konaní, do súdneho konania rozsudok rozhodcovského súdu nepredložil, nebolo preukázané doručenie žaloby, predmet sporu, identifikácia sporových strán a podobne. Zo strany žalovaného tak absentujú rozhodujúce skutkové tvrdenia. Žalobca vo vzťahu k ďalšej časti odvolania žalovaného uvádza, že žalovaný v konaní nepreukázal, kedy malo dôjsť k mimoriadnemu zosplatneniu úveru, a teda nie je zrejmá správnosť výpočtu úrokov z omeškania, ktoré žalovaný namieta vo výške 466,58 eur. Keďže súd prvej inštancie úver posúdil ako bezúročný a bez poplatkov, nemohol rozhodnúť inak ako žalobu aj v tejto časti zamietnuť. Ak by bol aj hypoteticky výpočet úrokov z omeškania správny, suma 320 eur bola žalovanému poukázaná na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy, teda v rozpore so zákonom. Uvedené vylučuje dobrovoľné plnenie premlčania dlhu a takémuto postupu - neoprávnenému vykonaniu zrážok - nie je možné priznať dôsledok plnenia premlčaného dlhu. Naznačená obrana žalovaného je nedôvodná.

7. Ďalšie písomné vyjadrenia podané neboli.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

9. Podľa § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalovaného nariaďovať pojednávanie.

10. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

12. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Žalobca uplatnil vo svojom odvolaní výslovne odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP).

15. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

16. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

17. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

18. V súdnej veci bolo o žalobe žalobcu čiastočne právoplatne rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27Csp/6/2023 zo dňa 22.09.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8CoCSp/4/2024-74 zo dňa 08.02.2024 tak, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.01.2011 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.01.2011. Súdny mali za to, že označená dohoda zrážkach zo mzdy dlžníka neobsahuje zákonné náležitosti a je z tohto dôvodu neplatná. Ďalej bolo konštatované, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.01.2011 je bezúročná a bez poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. j/ v spojení s § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, pretože v nej bola nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa.

19. Predmetom tohto konania zostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 114,96 eur titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný dôvodil, že úhrady žalobcu vo výške 320 eur nie sú bezdôvodným obohatením, pretože len suma úroku z omeškania z dôvodu porušenia povinnosti splácať istinu za celé obdobie omeškania dosiahla čiastku 466,58 eur. Úrok z omeškania 466,58 eur bol uhradený čiastočne, časťou z platby zo dňa 10.01.2023 v sume 34,96 eur. Vo vyjadrení žalovaného zo dňa 02.03.2023 sa nachádza tabuľkové vyčíslenie tohto úroku z omeškania.

20. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd v prvom rade z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou, ktorá sa týka procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

21. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, vychádzajúc z obsahu súdneho spisu možno v prvom rade konštatovať, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania. Odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 až 4 CSP. Táto odvolacia námietka žalovaného, ktorú navyše žiadnym spôsobom nerozviezol, tak opodstatnená nebola.

22. Čo sa týka odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, vychádzajúc z obsahu spisu, súd prvej inštancie správne na základe dôkazov, založených v spise, posúdil právny vzťah medzi stranami podľa ustanovení zákona č. 120/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka a na základe vykonaného dokazovania ustálil, že v konaní nebolo preukázané tvrdenie žalovaného, že by došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo strany žalovaného.

23. Podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024 ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže obchodník uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Žalovaný v konaní predložil listinu označenú ako Oznámenie o zosplatnení zo dňa 19.07.2011, ktorou žalovaný oznámil žalobcovi, že je ku dňu vypracovania oznámenia v omeškaní s úhradou splátok č. 3, 4 a 5, ktoré je povinný uhrádzať ako dlžník podľa zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXXXXXXXXX. Suma omeškaných splátok je spolu 241,11 eur. Upozornil žalobcu, že ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy, ktoré sa majú stať splatnými až v budúcnosti. Dlžník tým stratí výhodu splátok a bude povinný celý dlh zaplatiť naraz.

26. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o tom, že zo systematického zaradenia ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 v Občianskom zákonníku ako aj z ich logického výkladu vyplýva, že zákonodarcu pre riadne predčasné zosplatnenie dlhu spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy vyžaduje jednoznačne dva úkony, a to výzvu v zmysle ustanovenia

§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Navyiac je však vo vzťahu k argumentácii žalovaného potrebné dať do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025, publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 34/2025 „bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutie oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do

31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 OZ)“. Predmetné publikované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR nadviazalo na prax najvyššieho súdu vyjadrenú napr. v rozhodnutiach

sp. zn. 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024,

sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 a iné, v zmysle ktorej v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Konštatovanie súdu prvej inštancie, že spotrebiteľovi musí byť z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru jednoznačne určiteľné, pre nezaplatenie ktorej splátky úveru chce veriteľ dlh zosplatniť, má tak oporu v najnovšej judikatúre najvyššej súdnej authority (čl. 2 ods. 2 CSP).

27. Záveru súdu prvej inštancie, že žalovanému sa v konaní nepodarilo preukázať, že vo vzťahu k žalobcovi došlo k riadnemu vyhláseniu predčasnej splatnosti dlhu žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak niet čo vytknúť. V súvislosti s odvolacou argumentáciou žalovaného odvolací súd na okraj poznamenáva, že v konaní nebolo vykonaným dokazovaním preukázané tvrdenie žalovaného, že by žalobcovi bola doručená žaloba, ktorej posúdenia ako právneho úkonu predčasného zosplatnenia úveru sa žalovaný v odvolaní domáha.

28. Vzhľadom na to, že v rozhodovanej veci už bola zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.01.2011 posúdená ako bezúročná a bez poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. j/ v spojení s § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 27Csp/6/2023 zo dňa 22.09.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8CoCSp/4/2024-74 zo dňa 08.02.2024 a vzhľadom na to, že v zmysle vyššie uvedeného k mimoriadnemu zosplatneniu dlhu žalobcu zo zmluvy o úvere zo strany žalovaného nedošlo, súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalovanému by patrili prípadné úroky z omeškania odo dňa splatnosti vo vzťahu k tej- ktorej nezaplatenej splátke úveru samostatne.

29. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalovaný v konaní dôvodil sumou úrokov z omeškania, ktorá celkom zjavne uvedenému nezodpovedá. V ním predloženej tabuľke vyčíslenia úrokov z omeškania totiž uvádza prvé dve splátky splatné dňa 06.03.2011 a 06.04.2011 po 80,37 eur ako uhradené dňa 10.01.2011 a dňa 08.03.2011 (s úrokom z omeškania 0 %), ale už tretiu „splátku“ datuje dňom splatnosti 10.08.2011 s dlžnou sumou 1 339,26 eur, a úrokom z omeškania 21,26 eur. Nasledujú „splátky“ s dátumom splatnosti 10.10.2011, dátumom splatenia 10.10.2011, dlžnou sumou 1258,89 eur a úrokom z omeškania 11,47; s dátumom splatnosti 14.11.2011, dátumom splatenia 14.11.2011, dlžnou sumou 1178,52 eur a úrokom z omeškania 18,40 eur atď. Žalovaný tak podľa názoru odvolacieho súdu nepreukázal svoje tvrdenie, že by ním namietaná suma 466,58 eur (resp. po odpočítaní časťou z platby zo dňa 10.01.2023 v sume 34,96 eur suma 431,62 eur) predstavovala žalobcom neuhradený zákonný úrok z omeškania. Vzhľadom na to ako i na absenciu ďalších skutkových tvrdení žalovaného v tomto smere nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie z vlastnej iniciatívy „pátrať“ a počítat, nárok na úroky z omeškania v akej výške žalovanému v skutočnosti vznikol. Súd prvej inštancie potom sumu vo výške 114,96 eur dôvodne považoval za bezdôvodné obohatenie sa na strane žalovaného na úkor žalobcu a správne zaviazal žalovaného k úhrade tejto sumy, a to bez ohľadu na prípadné premlčanie nároku žalovaného na úroky z omeškania.

30. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie, vychádzajúc zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, pričom svoje rozhodnutie zrozumiteľne a jasne odôvodnil.

31. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

32. Odvolací súd rozhodol i o trovách odvolacieho konania.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

35. Odvolací súd konštatuje, že podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)
 - dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)
 - dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)
 - dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
 - v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
 - dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).